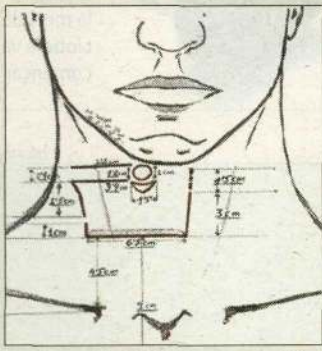
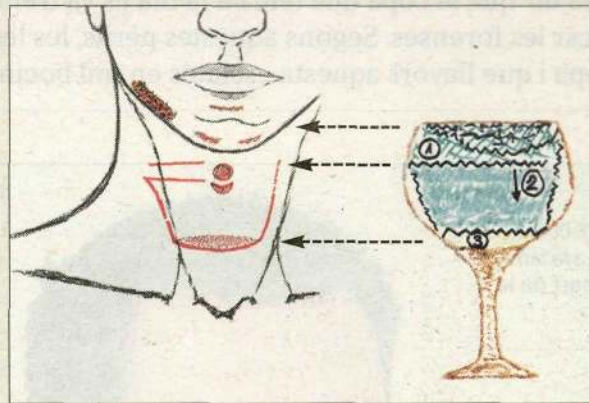
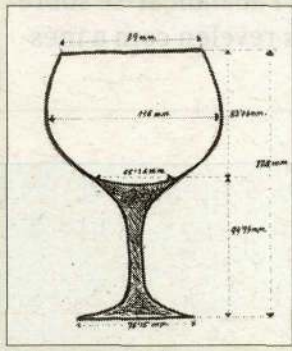

TRIBUNALS LES ANÀLISIS DE LES PROVES

Representació de les característiques de les lesions i de la copa per part del catedràtic de medicina legal Manuel Rodríguez Pazos.

PERICIAL DE LA DEFENSA

Jara ha trencat 4 copes en una prova

La defensa va aportar una prova de compressió per aixafament de plaques metàl·liques que va determinar que es necessita una força de 15 quilos per trencar aquestes copes. Un pèrit va dir que el braç de Jara té una força mitjana de 40 o 50 quilos. En el marc d'aquesta pericial ha trencat 4 copes. Això sí, amb guants i careta. Les acusacions van dir que si hagués fet el mateix el dia dels fets s'hauria lesionat. També van destacar que l'estat en què va quedar la copa que va matar Llobera és incompatible amb una fractura per compressió.

va assenyalar la pèrit, "però és que, a més, poques vegades et trobes unes lesions que parlin d'una forma tan clara". Segons aquestes lesions, s'ha d'arribar a la conclusió que Llobera va morir d'una ferida incisocontusa que li va perforar profundament la vena jugular interna, i aquesta ferida es va provocar amb un impacte directe i penetrant, ja que no només hi va haver incisió, sinó també contusió. La defensa va preguntar per què no hi havia hematomes i la forense va contestar que perquè era una lesió perimortal, és a dir, que es va produir uns pocs minuts abans de la mort, de manera que no hi va haver temps per a la formació d'hematomes. Rosa Pérez va considerar poc probable que la copa esclatés a les mans de Jara després de colpejar el pit de Llobera, ja que d'aquesta forma hauria sigut difícil explicar els múltiples trossos de vidres adherits al tòrax i a l'abdomen de la víctima, que en bona lògica haurien d'haver entrat des del coll de la camisa, ja que estava ben cordada. Finalment, també va considerar difícil que el fort impacte que necessàriament va provocar la ruptura de la copa es produís, no per la força d'un braç, sinó per una eventual caiguda de Llobera, tot i que la pèrit va admetre que el fet que vegi poc creïble aquesta possibilitat no vol dir que es pugui descartar completament. "Efectivament: en aquesta vida tot pot passar", va concedir la forense després que la lletrada de la defensa hagués pronunciat aquesta frase en forma de pregunta. Posteriorment, dos pèrits de

IMPROBABLE

La forense veu poc probable que la copa esclatés de forma accidental, encara que admet que "a la vida tot pot passar"

part van exposar teories contradictòries. Eren dos pesos pesants: Manuel Rodríguez Pazos i José Luis Rodríguez Mayorga, catedràtic de medicina legal de la UAB i professor de medicina legal de la UB, respectivament. Pazos va declarar a instàncies de l'acusació particular i va dir, com s'esperava, que la copa es va fracturar al ser impulsada amb força. Mayorga va declarar a instàncies de la defensa i va explicar, també com era previsible, que no es podia descartar l'impacte intencionat ni l'accidental. Els dos van adornar les exposicions amb molts arguments tècnics i científics, però cap dels dos tenia el plus de credibilitat de les dos forenses pel sol fet de no ser pèrits de part.

Nacho Jara, al judici. A la dreta, una copa idèntica a la que va matar Llobera.

Tots pendents de la copa

La resistència del vas determinarà si va poder esclatar o no de forma accidental i, en conseqüència, si s'imposa o no una pena de presó

LLEIDA | Juan Soler està convençut de la bondat del que ven. És gerent de l'empresa que fabrica copes com la que va matar Llobera. Ahir, al judici, després de dir que "una imatge val més que mil paraules", va pujar a l'estrada, va agafar la copa que havia estat durant tota la sessió entre la jutge i la fiscal i va demostrar amb fets la seua resistència. La va colpejar per la part de dalt. Per la de baix. De dreta a esquerra. D'esquerra a dreta. Li va propinar cops secs i cops pronunciats. La va fer lliscar. La va esquinçar. La va colpejar amb els dits. Amb les mans. I la copa continuava allà, impertèrrita. "Té una superfície més dura que la de l'acer, el ferro colat o la plata", va presumir. Havia d'estar molt segur del que feia perquè, si arriba a trencar-se, hauria provocat hilaritat en una sala que contemplava atònita la inesperada demostració. A més, hauria obligat el jutjat a buscar

L'inculpat, al banc dels acusats.

una altra copa, ja que aquest element és molt més que una peça de convicció. És la clau del cas. De la seua duresa —i de com la interpreti la jutge una vegada vistes les pericials, inclosa la demostració del fabricant— dependrà que Jara compleixi o no presó. La jutge

haurà de decidir si aquesta copa de 178 mil·límetres d'alt i 116 d'ample es pot trencar amb un cop de pit de Llobera combinat amb la pressió de la mà de Jara. Si creu que sí, l'acusat podrà escapar-se de la presó. Si no, ho tindrà compliat.

L'expresident del Lleida declararà dijous

Quaranta persones van assistir a la sessió d'ahir. Una dotzena eren periodistes. La resta, coneguts de Jara i Llobera (sobretot del segon) i curiosos. La sessió va durar 6 hores. L'última va ser a la tarda, quan van declarar 12 mossos. Només aquests van parlar en català. El judici seguirà dijous amb els testimonis dels fets, entre ells l'expresident del Lleida Xavier Massana. L'incident va tindre lloc el 17 de febrer del 2007 a l'enfrontar-se al pub Old Fashion de Lleida el grup de Massana i el de Jara. El detonant va ser, segons sembla, una espenta a una exnòvia de Jara.